

ቀን የጣላት ሀገር (ተስፋሁን ሞላ)

ጊዜ የጠመማባት ቀን የጣላት ሀገር
እሷን የሚጎዳ እሾህ በቀለባት የሚወጋ እግር።
ዓመት ይዞ እስከ ዓመት የማይለቃት ችግር
የውስጡም የውጭም ይሰማል ሲጭክር
እሷን ሊጥሉ ቆራርጠው በምሳር
በእግራቸው ሊረግጧት ገብተው በእሷ ምድር
አስበዋል አሁን ሊያደቁት እንደ አፈር።

ሌላውን ጎዳሁ ብሎ አንደኛው መቃብር ሲቆፍር
በሕይወት እያለች እሷን አንስቶ ሊቀብር
የራሷ የሆነውን አሳልፎ ሰጠ ለጎረቤት ሀገር።
አንገቷን ብትደፋ ቀን ቢጨልምባት
የማያውቁት ይመስል በእሷ ላይ ጮሁባት
የእርሷ ቡቹሎች ተነስተው ነከሷት።

የእሷ ጎረቤቶች የተሳናቸው አስተውሎ ማየት
ከንቅልፍ ተነስተው ዓይኖቻቸውን ሳይከፍቱት
በቀኝም በግራ እሷን ሊያደሙ አሰፈሰፉባት
ሁሉም በየፊናው አሉ የኔ ናት የኔ ናት
በወደቀ እንጨት ላይ ምሳር ሲበዛበት።
እማዬ ብቻሽን ሰው የለ ከጎንሽ
ታሪክ ተዘንግቶ ተጣሰ ደንበርሽ።

ይህ እንዳይደርስ ብሎ ደሙን አፍሰሰልሽ
መተማ ላይ ወድቆ አንገቱን ሰጠልሽ።
አንተ የሀገሬ ሰው ተስውሯል ልብህ፤
አንተ የሀገሬ ጀግና እረ ምኑ ነካህ፤
ከአባቶች መቃብር ከአጥንታቸው ቁመህ፤
እሾህ ያብቅልና እግርህን ይውጋው፤
ከምን ላይ እንደቆምክ ልብህ ያስተውለው፤
ደሙ ሲጮህብህ ያኔነው የምታውቀው፤
ልብህ የሚመለስ ከዛ በኋላ ነው።

ለመኖር ሰትል ከጠላት ተሰማምተህ፤
የአባትክን አደራ ታሪኩን ዘንግተህ፤
ስትሄድ ታይታሃል ነገር አድብስብሰህ፤
ልብህ እያወቀ መሬትክን የሰጠህ፤
ከአንገቱ ላይ ቁመው ሲሳለቁበት፤
ቀና ብለው ሳያዩ ያለውን ከፈት፤
ልብ የሌለው እንሰሳ ያ ሕዝቡ ከብት።
አገር ያላወቀው ሕዝብ ያለመነበት
አንዱ በአደረገው ይጸድቃል በማለት
ነገ ያገኘዋል ውርደት እና ሽንፈት።

በያቆም ይሻለዋል እጁን መዘርጋት
የቆጡን አወርዳለሁ ብላ ጣለች የብብት
በእርሱ ላይ እንዳይደርስ የተባለው ተረት።
ጥንት የገረፋቸው የእርሱ ባላንጣዎች
የእርሱ ሐውልት ካለበት እንዳይደርሱ ከዛች
ተነግሯቸው ነበር ለእኔያ ጀለብያ ጎታች
ማሐላን አፍርሰው አሉ የእኛ ነች
ግመላቸውን ጭነው ገቡ ወደ ታች
ተፈቅዶላቸው በእሱ የልጅ ልጆች።

እሱ የፈረመው የጣሊያኑ አሸከር
እውነት አይምሰልህ ጸድቆ የሚቀር
የሱዳኑ መሪ ኡመር አል ባሽር።
የጠገዴ ሰው ሙቶ ያለቀን መሰለህ
የወልቃይት ጎበዝ ተቀምጦ እያለ ከጎንህ
ከጥንት ጀምረህ እሱን ታውቀው አለህ
የእርማጭሆ ጀግና አስር እንደ ሚወስድህ
እንዴት ብትደፍር ነው የገባሃው ዘለህ።

ሰሊጥ ልታመርት የእሱን መሬት አርሰህ
ራስህ እያወቅህ ሀሞት እንደ ሌለህ

ከንዱን አጠንክሮ ጀግናው ሲመጣብህ
 ነቅለህ ለምትሮጠው ጀሰብያ ነክሰህ።
 ሊበላ ፈለገ ገብቶ ከሰው ማጀት
 እንደ አገዳ አቁሞ ያቃጠለዋል በእሳት።
 የሀገሪ ሰው መልኩ ዝንጉርጉር ቢሆንም
 በኢትዮጵያ ላይ ለመጣ ወደ ኋላ አይልም
 ልቡ አንድ ነው እና አይነጣጠልም።
 ጊዜ ተቀይሮ ያለበታው ሆነ ጸሐይ የሚወጣው
 በምሥራቅ ሳይሆን በምእራብ በኩል ነው
 አልቻለም ሊያበራ ለሁሉ ሊያዳርሰው
 የቁኑ ጨለማ ዓለምን ከበበው።
 እባክህ ፈጣሪ በምሥራቅ አዙረው
 በዚያ እንዲወጣ አይደል ጥንቱን የፈጠርከው?
 በእዚያ እንደሚመጣ ድሮ የተናገርከው?
 አሁኑን ላክልን ጨለማው ይወገድ ብርሃኑን እንደው።
 አንዱን አንዱ ፈርቶ የጎረጥ እያየው
 ፈርቶ ከማደር ይላቀቅ ሁሉም ሰው
 ብርሃኑ ይምጣ ይቀየር ጨለማው።
 የአንዱን አዝመራ አንደኛው በጉልበት ቀምቶ ወሰደው
 ስንዴና በርበሬ ማስፈራሪያ ሆነው
 ጤፉንም አሸጉት ጋግሮ እንዳይበላው
 በረሃብና በውሃ ጥም አንገቱን አሰደፋው
 ሌላው ጠግቦ አደረ እርሱን እየራብው
 የሰማዩ ጌታ እባክህ ተመልከተው
 ስቃዩ በዛት ግፍ እና መከራው
 ቀመኛን አጥፋለት የደከመበትን ራሱ እንዲበላው።
 ምን አለ ይሄንን ሲሰማ የአገሪ ሰው ሁሉ
 ምን አለ ይሄንን ሲሰማ ጎንደራ በሙሉ
 የአንበሳውን ቦታ ሲያፈርሰው ግመሉ።
 እነርሱ ምን አድረገው ከፍት ሆኖ ሲያገኙት
 በቦታው ሱሪ የታጠቀ ወንድ ስላጡበት
 ቀሚሳቸውን ለብሰው እስከ መሃል ሴቶች ገቡበት
 እግራቸውን ዘርግተው ተዝናንተው ተቀመጡበት።
 የኢትዮጵያ ሕዝብ እንዲህ አይነት ሸንፈት
 ሁለተኛ ጊዜ ሲያጋጥመው በሃያ ዓመታት
 ተከናከበው አሳፋሪውን ትልቁን ውርደት።
 ምን ይሰማው ይሆን የሐንስ ይህንን ቢሰማ
 አንገቱ በሮ ይደርስ ነበር ከካርቱም መተማ
 ቁም ባየላቸው የልጆቹን ተንኮልና አላማ።
 የሱዳኑ መሪ እግርህን ዘርግተህ ይቅርብህ መዝናናት
 አሁን ያጋጥምሃል የኤርትራውን መሪ የኢሳይያስ አይነት።
 ሳይነኩህ ነካክተህ ለኩሰህ እሳት
 ልትቀማ አምሮሃል ሃውልቱ እስካለበት
 በኋላ እሪ እንዳትል ለዓለም መንግሥታት።
 ማንም ረግጦ አይቀር የጀግኖቹን መሬት
 ማንም ደፍሮ አይቀር የአንበሳቹን እናት
 የጠፋ አይምሰልህ ከለላ መከታ ሚሆናት።
 አሁን ዝም ቢልህ እስከ ሚደርስ ጊዜው
 የተኛ አይምሰልህ የአቢሲኒያ ሰው።
 የሃበሻን ወኔ ድሮ ነው ምታውቀው
 ለነጭ አልተገዛም እንኳን ለጥቁር ሰው።
 እንኳንስ ወንዱ ልጅ ሱሪ የታጠቀው
 ሴቷን ታውቃለህ እንደ አንተ ቀሚስ የምትለብሰው
 ጀግናው ከዋለበት አብራ ነው የምትውለው።
 እንኳንስ ሀ-መራ መተማ የእኛ የራሳችን፤
 ከሰላን ጨምሮ አስከ ስናር ነበር የጥንት ይዞታችን፤
 መድኅኔ ድረስ ነው የእኛ ደንበራችን፤
 ቁም የሚመሰክር አለ ሃውልታችን፤
 እንደ ቴዎድሮስ ያለ የሚቆም ለአንድነት፤
 ያኔ ይመለሳል ይህ ሁሉ መሬት።